

TANCAMENT ECONÒMIC DEL V CONVENI DEL PAS LABORAL

El passat 15 de desembre de 2005, CCOO, UGT i les gerències de les Universitats van signar un acord de tancament econòmic del V conveni que sens dubte hipoteca la resta de la negociació i deixa en les mans de les gerències el resultat final.

Amb aquest acord les gerències han aconseguit el que volien:

- Deixar sense marge negociador el contingut del V Conveni i per tant mantenir el redactat actual sense cap modificació important que millori les nostres condicions de treball.
- Equiparar els increments salarials de tot el personal de les Universitats amb el personal de la Generalitat sense gairebé cap contrapartida.

Aquests dos objectius, les gerències els han explicat per activa i per passiva des del primer dia de negociació; el fet que s'hagin acordat els increments retributius al marge del resultat final del conveni els ha proporcionat la més absoluta tranquil·litat; si alguna "necessitat" tenien d'arribar a un acord final de conveni, aquesta s'ha esvaït per "obra i gràcia" dels "companys" de CCOO i UGT. Per si no en tenien prou, 7 dies més tard a la Mesa General d'Universitats signen (CCOO, UGT i les gerències, amb el vist-i-plau del DURSI) que un 0,5% de les nostres retribucions del 2005 vagin a un fons de pensions, tant si volem com si no, **una ingerència intolerable en la negociació del conveni**. I això que està més que demostrat que els fons de pensions col·lectius són l'instrument que permet rebaixar-nos les pensions i alhora omplir, amb els nostres diners, les butxaques dels que els gestionen. Generalitat, Universitats i sindicats de "classe" jugant a fer de banquers. Vergonyós.

Des del CAU hem intentat que la negociació del V Conveni fos realment independent, és a dir, no volíem interferències de la Mesa General d'Universitats, un dels motius pels que vam decidir no signar el protocol de constitució i no assistir a les reunions d'aquesta mesa. Hem dut propostes unitàries en les reunions amb els altres sindicats, però malauradament aquestes han estat deixades de banda i, finalment, els criteris negociadors de les cúpules sindicals han anul·lat l'autonomia negociadora del nostre Conveni, un pas que creiem que, en el futur, pot significar no negociar cap més Conveni de PAS laboral.

Això sí, d'aquí uns dies o setmanes (depenent de cada universitat) cobrarem el 3,2 % de les nostres retribucions de l'any 2005: quin gran èxit! També ens actualitzaran les nostres retribucions segons els pressupostos generals de l'Estat: quin altre gran èxit! A més a la nòmina del mes de març ens abonaran el diferencial entre el 3,2 % i l'IPC real del 2005 (estatal): l'èxit complert! Però dona la casualitat que tot això és el mateix que percebran la resta d'empleats i empleades de les Universitats i de la Generalitat. Llavors, on és la clau i el fet diferenciador de la negociació del conveni del PAS laboral? El **Plus Conveni**, és clar. O com diu a l'acord: "**...un pagament per tancament**

de conveni, l'any 2008, la quantia, distribució i condicions del qual serà tractat en el moment que les parts de la Mesa del V Conveni de PAS-L ho consideri oportú". Sembla que això de què el Plus Conveni només sigui pel 2008 ja no és un èxit tant gran. On queda el plus conveni per la resta d'anys de vigència? I l'eliminació del grup IV? I la reducció del ventall de CLT per afavorir els sous més baixos?

Una vegada les gerències han aconseguit que el PAS laboral tingui els mateixos increments retributius que la resta del personal de la Generalitat s'ha iniciat la negociació de tancament dels aspectes no retributius del conveni: jornades i horaris, concursos, formació, llicències i permisos, etc. Quina necessitat o quina pressió tenen ara per acceptar les reivindicacions recollides en les plataformes dels sindicats si ja han aconseguit el que volien? Us podem assegurar que no acceptaran res important que millori el IV conveni.

I el mateix succeirà amb el Plus Conveni 2008: per tal de complir amb l'acord oferiran un pagament de tancament de conveni d'una quantitat ridícula. És possible que per no deixar a CCOO i UGT en la més absoluta "indigència sindical" l'import del Plus Conveni passi de ridícula a miserable.

Llavors, quines possibilitats els queden a CCOO i UGT en aquesta recta final de negociació del conveni? Nosaltres pensem que dues:

1. Rebutjar les propostes de les gerències i convocar mobilitzacions per aconseguir un V conveni digne.
2. Acceptar les propostes de les gerències i signar un V conveni encara pitjor que el IV.

Malauradament, vist el panorama i per experiència, pensem que serà la segona.

Ara sí que ho podem dir sense por a equivocar-nos: **La negociació d'aquest V conveni ha estat un frau**. Des de la constitució de la Mesa General d'Universitats l'únic interès de la Generalitat, de les Universitats, de CCOO i d'UGT ha estat que el PAS laboral deixés de tenir el que ells anomenen "privilegis" respecte a la resta de personal que treballa per l'administració pública. Tothom sap que s'han aconseguit importants millores econòmiques i de condicions de treball en algunes de les negociacions dels diferents convenis col·lectius. Però ara amb la Mesa General d'Universitats tornem a la uniformitat dels col·lectius a la baixa i a posar les bases de la futura reforma de l'Administració Pública en general i de l'Administració Universitària en particular, que sens dubte modificarà les nostres condicions de treball i els nostres sistemes retributius (i us podem assegurar que no serà per millorar-los).

Amb la signatura d'aquest acord de tancament retributiu per part de CCOO i UGT amb les gerències s'han fet realitat els nostres presagis més foscos. Si bé la UGT ja va començar la negociació del conveni gairebé venuda al "interès general" de la Mesa d'Universitats, els negociadors de CCOO semblaven autèntics "guerrillers sindicals" disposats a tot per mantenir la independència negociadora de la Mesa del V Conveni i per lluitar fins on calgués per aconseguir un conveni més que digne, però de mica en mica la força dels "guerrillers" s'ha anat diluint i tots plegats estan acabant com a sindicalistes "de hojalata", en el millor dels casos.

Malgrat aquest pèssim panorama pensem que encara no està tot perdut. Creiem molt difícil que CCOO i UGT “recuperin” el seny negociador o treguin l’esperit lluitador, però potser el PAS laboral tindrà una oportunitat al final de la negociació. Si com tot sembla CCOO, UGT i les gerències arriben a un preacord de conveni, aquest podria ser el moment perquè el col·lectiu de PAS Laboral expressi realment el que pensa. Creiem que no s’ha d’acceptar un conveni perquè sigui “el menys dolent possible” o perquè “és el que hi ha i no es pot treure res més”. El PAS Laboral haurà de valorar si els resultats han valgut la pena després de més de dos anys des de la finalització del IV conveni i més d’un any de negociació. Si clarament no són satisfactoris, caldrà que tots plegats diguem sense problemes i amb claredat: **aquest no és el nostre conveni!**

Barcelona, 23 de gener de 2006

Col·lectius Assemblearis d’Universitats CAU